

Tvisteløsningsnemnda

Vedtak 85/2026

A hadde ikke fortrinnsrett til stillingen som sjåfør etter arbeidsmiljøloven § 14-3.

Sakens parter

A, arbeidstaker

B, arbeidsgiver

Nemndas sammensetning

Steffen G. Rogstad, nestleder

Jonas Thorsdalen Wik, UNIO, fast medlem arbeidstakersiden

Marie Blix Werner, NHO, fast medlem arbeidsgiversiden

Vedtaksdato: 26.08.2026

Arkivreferanse: 26/42

Saksbehandler: Nina N. Hermansen

Sakens bakgrunn

A er fast ansatt som lagermedarbeider i stilling på 10 prosent hos B.

A har en rammeavtale som tilkallingshjelp sjåfør. I perioden 23.06.2025–02.08.2025 hadde hun en slik midlertidig stilling på 10 prosent.

Arbeidsgiver lyste ut en 100 prosent stilling som distribusjonssjåfør. A søkte på stillingen og viste til fortrinnsrett etter arbeidsmiljøloven § 14-3.

B avslo kravet den 29.01.2026. Arbeidsgiver begrunnet avslaget med at hun ikke har fortrinnsrett til stillingen fordi hennes faste stilling og den utlyste stillingen ikke har om lag samme arbeidsoppgaver.

A sendte saken til nemnda 20.02.2026.

Sakens dokumenter

A har sendt følgende til nemnda:

- brev av 20.02.2026
- brev av 13.04.2026

B har sendt følgende til nemnda:

- brev av 13.03.2026
- brev av 23.03.2026

Arbeidsgivers syn på saken

B hevder at saken er fremmet for Tvisteløsningsnemnda etter fristens utløp og derfor må avvises. Arbeidstaker fikk muntlig avslag på sin søknad i telefonsamtale 19.01.2026.

B hevder videre A ikke uansett har fortrinnsrett til stillingen som sjåfør fordi det ikke er om lag samme arbeidsoppgaver i hennes nåværende stilling og omtvistet stilling. Kravet gjelder en sjåførstilling i transportavdelingen, og arbeidstakers faste stilling er innen lagerdrift. Det er to ulike stillinger med forskjellige arbeidsoppgaver, ulik organisatorisk tilknytning og svært ulike kompetansekrav.

A har i perioder utført arbeid som sjåfør. Dette har skjedd gjennom tilkallingsavtaler og midlertidige ferievikariater. Arbeidet har vært sporadisk og behovsstyrt og ikke en del av arbeidstakers faste stilling. Det foreligger ikke et fast eller stabilt arbeidsomfang som sjåfør. Arbeidet har vært basert på enkeltstående forespørsler hvor arbeidstaker selv har valgt å takke ja. Slikt arbeid må anses som ekstraarbeid utenfor den faste stillingen, og kan ikke gi grunnlag for å anse sjåførarbeid som en del av arbeidstakers stilling eller utvide rekkevidden av fortrinnsretten.

Arbeidstakers syn på saken

A hevder hun har fortrinnsrett til stillingen som sjåfør. Hun viser til at hun er kvalifisert og innvilgelse ikke vil innebære vesentlig ulempe for virksomheten.

A krever ikke fortrinnsrett til en annen type arbeid enn det hun faktisk har utført. Hun krever fortrinnsrett til en utvidelse av det arbeidet hun reelt sett har utført over tid, og som arbeidsgiver selv har organisert som en del av hennes stilling.

Siden 2022 har hun mest jobbet som sjåfør. I 2024 og 2025 har hun stort sett arbeidet som sjåfør. Nåværende stilling har om lag samme arbeidsoppgaver som den utlyste stillingen. Arbeid som sjåfør har vært utført innenfor rammen av hennes arbeidsavtale som lagermedarbeider. Sjåførarbeidet har vært den dominerende delen av hennes faktiske stillingsinnhold. I forbindelse med sommeravviklingen 2025 ble arbeidsavtalen omgjort til sjåførstilling. Arbeidet som sjåfør går langt utover sporadisk vikariat, og viser at sjåførarbeid har vært en reell og etablert del av hennes arbeidssituasjon.

Nemndas vurdering

Har A sendt inn saken for sent?

Nemnda har kommet til at A har sendt inn saken før fristen gikk ut, og at nemnda må behandle den.

Det står i arbeidsmiljøloven § 17-2 a første ledd at saken må sendes til nemnda senest fire uker etter at arbeidstaker fikk skriftlig avslag fra arbeidsgiver.

B sendte avslaget 29.01.2026. Fristen for å bringe saken inn til nemnda var derfor 26.02.2026. A sendte saken til nemnda 20.02.2026.

Twisteløsningsnemnda kan avgjøre tvister om fortrinnsrett etter arbeidsmiljøloven § 14-3 første ledd:

Deltidsansatte har fortrinnsrett til utvidet stilling fremfor at arbeidsgiver foretar ny ansettelse eller innleie i virksomheten. Fortrinnsretten kan også gjelde en del av en stilling.

Etter bestemmelsens tredje ledd må arbeidstaker være kvalifisert for stillingen og utøvelse av fortrinnsretten må ikke innebære vesentlige ulemper for virksomheten.

Er stillingen som sjåfør en utvidelse av A sin faste stilling?

Nemnda har kommet til at stillingen som sjåfør ikke er en utvidelse av A sin faste stilling.

Fortrinnsretten gir rett til «utvidet stilling». Etter forarbeidene og fast praksis i nemnda må stillingene ha «om lag samme arbeidsoppgaver» for at det skal kunne anses for å være en stillingsutvidelse.

Nemnda har i sin praksis lagt til grunn at det er den faste stillingens reelle innhold som må være utgangspunktet for vurderingen av hvilke stillinger arbeidstaker kan ha fortrinnsrett til, og dette gjelder selv om arbeidstaker periodevis har arbeidet som sjåfør i tillegg til den faste stillingen. Arbeidet som sjåfør har dessuten grunnlag i egen rammeavtale for tilkalling. Nemnda har lagt vekt på at innholdet i de to stillingene er for ulike til at fortrinnsretten kan innvilges.

Siden vilkåret om at stillingen må være en utvidelse av arbeidstakers faste stilling ikke er oppfylt, er det ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til om innvilgelse ville innebære en vesentlig ulempe for virksomheten.

Steffen G. Rogstad
nestleder

26.08.2026